

VESPER

1. Antifon: Som røkoffer gjelde min bønn for deg,
mineløftede hender som aftenoffer.

Salme 141

Herre, jeg kaller på deg, kom meg hurtig til hjelp! *

Lytt til min røst når jeg roper!

Som røkoffer gjelde min bønn for deg, *

mine løftede hender som aftenoffer.

Herre, sett vakt for min munn, *

vokt mine leppers dør!

Bøy ikke mitt hjerte til ondt, *

til å gjøre ugudelige gjerning med ugjerningsmenn!

Jeg vil ikke smake. *

Deres fine retter.

Når den rettferdige slår meg, *

Er det av kjærlighet.

Den ugudeliges skal ikke salve mitt hode. *

Mot hans ondskap setter jeg min bønn.

Deres høvdinger skal styrtes mot klippen, *

de som elsket å høre meg si:

«Som når en pløyer og velter opp jord, *

Strøs våre ben ved dødsrikets gap».

Med øynene vendt mot deg, Herre tar jeg min tilflukt
til deg. *

La ikke min sjel gå til grunne!

Herre, frels meg fra deres snarer, *
fra onde menneskers garn!

I sine egne garn skal de fanges, *
mens jeg skal gå frem på min vei.

Ære være Faderen og Sønnen og den Hellige Ånd.

Som det var i opphavet, så nå og alltid og i all evighet.

Amen.

1. Antifon: Som røkoffer gjelde min bønn for deg, mine
løftede hender som aftenoffer.

2. Antifon: Som Du er min tilflukt, min arv i de
levendes land.

Salme 142

Jeg bønnfaller Herren med høye rop*
løfter min røst og trygler Herren.

Jeg utøser min sorg for hans åsyn, *
nevner min nød for ham.

Min ånd er såre plaget, *
men du kjenner min vei.

På veien jeg skal vandre, *
har de lagt skjulte snarer.
Jeg ser til høyre og speider, *
men ingen som vil kjennes ved meg,
Hvor skal jeg ta min tilflukt? *
ingen bryr seg om mitt liv.
Herre, jeg roper til deg og sier: *
«Du er min tilflukt, min arv i de levendes land.
Herre, gi akt på min klage, *
for jeg er såre elendig!
Fri meg fra dem som forfølger meg, *
de er meg for sterke!
Før min sjel ut av fengslet, *
så jeg kan love ditt navn!
De rettferdige skal samle seg om meg,
når du gjør vel mot meg».

Ære være Faderen og Sønnen og den Hellige Ånd.

Som det var i opphavet, så nå og alltid og i all evighet.

Amen.

2. Antifon: Som Du er min tilflukt, min arv i de levendes land.

3. Antifon: Herren Jesus ydmyket seg selv, derfor har Gud opphøyet ham for evig.

Flp 2,6-11

Han som er i Guds skikkelse, *
aktet det ikke for et rov å være Gud lik,
Men han gav avkall på seg selv, *
tok en tjeners skikkelse og kom i menneskers
lignelse.

Som et menneske var han å se til *
han ydmyket seg selv, ble lydig inntil døden, ja,
døden på et kors.

Derfor har også Gud opphøyet ham *
og skjenket ham navnet over alle navn,
for at hvert et kne i Jesu navn skal bøye seg, *
i himmelen, på jorden og under jorden,
og hver en tunge skal bekjenne til Gud Faders ære: *
Jesus Kristus er Herre!

***Æ**re være Faderen og Sønnen og den Hellige Ånd.*

Som det var i opphavet, så nå og alltid og i all evighet.

***A**men.*

3. Antifon: Herren Jesus ydmyket seg selv, derfor har Gud opphøyet ham for evig.

Antifon til Magnificat: Når Menneskesønnen kommer,
vil han da finne troen på jorden?

Luk 1,46-55

Min sjel opphøyer Herren, *
min ånd fryder seg i Gud, min frelser.
Han som har sett til sin ringe tjenerinne. *
For se, fra nå av skal alle slekter prise meg salig.
Store ting har han gjort mot meg, han den mektige. *
Hellig er hans navn.
Hans miskunn varer fra slekt til slekt *
Mot dem som frykter ham.
Han gjorde storverk med sin sterke arm, *
han spredte dem som gikk med hovmodstanker.
Han støtte herskere ned fra tronen *
og opphøyet de ringe.
Sultne mettet han med gode gaver, *
rikfolk ble sendt tomhendt bort.
Han tok seg av Israel, sin tjener, *
for han kom i hu sin miskunn.
Slik han hadde lovet våre fedre *
Abraham og hans ætt til evig tid.

*Ære være Faderen og Sønnen og den Hellige Ånd.
Som det var i opphavet, så nå og alltid og i all evighet.
Amen.*

Antifon til Magnificat: Når Menneskesønnen kommer,
vil han da finne troen på jorden?